

Передплата
на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:
на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:
на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не воведем милости і віри не воведем, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Айдога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламіні неопечатані вільні від порта. — Оголошеня зличайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Руслані» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Отверті двері.

Німеччина і Англія прийшли до порозуміння в справі своїх інтересів в Китаю. Основи, на яких се стало ся, викличуть певно велику сензацію в дипломатичнім сьвітї. З одної сторони Англія зрікає ся своєї ексклюзивної сфери інтересів в долинї Янсекіянг', з другої сторони новий канцлер держави Більов встуив на льояльну дорогу в китайській політиці.

Бюро Вольфа доносить, що в Лондонї межі німецьким послом Гацфельдом а лордом Сельсбурї станула така умова: Німецьке і англійске правительство, бажаючи удержати свої інтереси в Китаю і свої права, впливаючі з дотеперішних договорів, згоджує ся в обопільній політиці в Китаю придержувати ся ось яких засад:

1) Спільним і тревалим інтернаціональним інтересам відповідає се, щоби пристані, положені на ріках і побережю Китаю, були вільними і отвертими для торговлі і всякої другої дозволеної промислової діяльності членам всіх народів без ріжниць. Оба правительства приклонні узглядняти се зі своєї сторони на всіх китайских областях, де тільки они мають вплив. 2) Німецьке і англійске правительство не бажає зі своєї сторони використати теперішних заколотів, для яких небудь територіяльних здобутків на китайській області і звернуть свою політику в сім напрямі, щоби удержати ненарушено теперішню територію китайської держави. 3) Колиб яка друга держава хотїла використати китайські комплікації, щоби в якій небудь формі придбати собі територіяльні користи, то оба контрагенти застерігають собі дальше порозумінє між собою в цілі евентуальних кроків для забезпеченя власних інтересів в Китаю. 4) Оба правительства подадуть сю умову до відомости других держав, іменно Франції, Італїї, Японїї, Австро-Угорщини, Росії і Сполучених Держав та запросять їх до приступленя до сих висказаних засад.

Ся умова не містить в собі нічого, що супротивляло би ся інтересам якої небудь держави. Навить против Росії она не звернена, хотий Росія вже до тепер на півночи загорнула знатну частю Манджурскої країни. Але ж петербурский кабинет аж до послїдного часу заявляв голосно і рішучо, що він виключає всяке побільшенє російської території на кошт зревольтованого Китаю. Манджурска країна не представляє для Росії такої вартости, щоби за неї міг розпасти ся концерт держав. Тож є всяка надїя, що Росія згодить ся на англійско-німецьку умову і сама приступить до неї.

Сей новий зворот в політиці європейских держав в Китаю є також корисний для Японїї і Сполучених Держав. Передовсім Японія зможе найбільше користи витягнути з політики «отвертих дверей», яка буде відносити ся не лише до соток дотеперішних пристаней, отвертих для чужосторонної торговлі і промислу, але взагалї до всіх китайских пристаней, які до тепер були замкненї для чужинців. Се значило б повну свободу для торговлі і промислу всіх культурних народів в полудневім і центральноім Китаю, особливо в богатїй долинї Янсекіянг' та віце-королївствах побережя.

Очевидно, що і після того найбільше користи з отвореня величезної області китайської держави, з околом 400-мільоном населенєм, витягнуть сі народи, які мають найбільше капїталів і купецких та промислових сил. Тож німецька праса витає сей німецько-англійский договір як заповідь нового розвою німецької заморської торговлі і великий успіх політики нового канцлера держави Більова. Заразом констатують відрадную для Німеччини прояву, що єї інтереси можуть всеж таки згодити ся з інтересами Англії і оминити погубний антагонїзм для обох сих держав.

З наведених обох меморіялів в справі польского людowego театру виходило би, що такий вандрівний театр неможливий. Однак ми переконані, що раз порушена справа не уступить з днєвного порядку і остаточно краввий видїл запропонує соймови ухвалене субвенції якїсь провінціоноальній трупї під більше-менше такими услівями, які подав п. Гавалевич. Коли розвинуть в сім напрямі агітацію, то і більшї міста і повітові видїли підможуть вандрівний, польский театр меньшими субвенціями і тоді він зможе мати богато сьвітліше істнованє, як руский, а заразом витворить для него дуже небезпечну конкуренцію.

Реформа народного театру.

(Далї).

VII.

Але зі змісту сих меморіялів може витягнути також науку і будуча господарско-заробкова Спілка театральна. Питає ся, чим она хоче господарити і що надїє ся заробити? Не треба відкликати ся аж на п. Гавалевича, щоби доказати, що господарити вандрівним театром не можна на віддалї, з одного місця. Се вже чейже доказала кількалітна господарка «Рускої Бєсїди», піднята в найліпшій вірі і з найкрасшими інтенціями. А заробити на театрі, ще ніхто не заробив. Уже сей може уважати себе щасливим, що бодай без руїни зміг відтягнути ся від него і забезпечити собі деінде долю на старші літа. Театр, се ненасятний молох, якому з поживою прибуває апетиту. Нема такого Гарпагона-директора, щоби при лучнім поведженю не вложив грїш у виставу, не поліпшив хоть трохи театральной нужди. А впрочім і актори самі перенюхають грїш в кишені директора і найдуть

8

Скапаний сьвіт.

Штука в 4 діях зі сьпівами і танцями

ВЛАД. ОРКАНА

переклав:

Йосиф Стадник.

(Далї).

ПОЛЬОВИЙ (випиває останки і виходить).

КАНТИЙ (від дверей). Мої золотенькі! Останть хоч на очіпне!...

ПРИСАЯЖНИЙ (за сценою). Таж бачились-мо, як зчіпили ся!...

НАСТЯ (рада). Ага, тепер задержуй, як уже нікого нема!... Задержуй!

КАНТИЙ (до входячої Гальжбіти). Деж батько?

ГАЛЬЖБИТА (сумно). Пішли!

КАНТИЙ. Приси-ж людий! — (Жінки забрають зі стола колачі під хустки та виходять. Кантий до них). Таж не розходїть ся! Таж знаєте, що в родинї всїляково буває, — часами за чуба візьмуть ся... (Просить, розкладає руки).

ЛІБЕРДА. Е, при тім може і другим дістати ся! (Стягає послїдний пляцок, прямує до дверей). Хто бє ся?! (Стрічає Кїцуся). Ти бєш ся?! (Ловить єго за горло).

КІЦЮСЬ (обіймає єго за шию). Я? — борони Боже; Кум... (Гукну) ...цю!... (Підсьпіває, ідучи з ним певним кроком до дверей). Зелена рута, яловець, зелена рута, яловець, везена рута... (За кулісами) яловець...

8 мий вихід.

(Вийшли. Лишило ся тільки кілька цікавих жінок тай трохи дїтвори).

КАНТИЙ (біля дверей). Господи Боже!.. Позабирали ся тай пішли!... а! — (Відвертає ся — до матери і брата, — скажений). То ви вьсьому виною!

НАСТЯ. Що?

КАНТИЙ. А то, що ви завзяли ся на мене!

(Гальжбіта вибухає плачом, баби приступають).

СОБКО. Братє!...

КАНТИЙ. Ти брат?!...

ГАГЪЖБИТА (підбігає з плачом). Дай спокій, мій Кантусю!

КАНТИЙ. Я-ж вас так просив, так молив, — а ви що? На вінчаню не було вас, — ну думаю собі: нехай! А тепер і весїле розбилисьте менї... За що? За що? За що питаю?...

НАСТЯ. Було нас слухати, а не робити своїм розумом!...

КАНТИЙ. Я вас послухаю!... але... (Повздержує ся, бере Гальжбіту за руку). Ходи, Гальжбісь, до тамтої хати!

НАСТЯ (сичить). Там дитина кричить!...

КАНТИЙ (відвертає ся). Кусайте! Гризїть!... (Повздержує себе). Я се пускаю мимо! — (Іде до дверей з Гальжбітою. — Настя і Собко сьміють ся за ними). Сьмійте ся! Сьмійте!... поки можете... (До себе). О, собача родина!...

Занавїс спадає.

Конець I-шої дії.

ДРУГА ДІЯ

Пекарня (курна хата) в домі Кантого. Стеля і груба очерненї сажою. На право в кутї піч і припічок. Одно вікно на лїво, друге в глубинї. Двері на право до сїней, побіч них жорна; другі двері меньші в глубинї поміж вікном а припічком; стіл простий, з дощок і кілько лавок.

1-ший вихід.

КАНТИЙ (рубає дрова на опал і укладає біля печи). Яга сидить на лаві і обирає бараболі).

КАНТИЙ (випростовує ся). Боже! Боже!.. (До Яги). Не знаєш ти, де она?

ЯГА. Хто такий, газдо?

КАНТИЙ. А отсе велике паньство.

ЯГА. Еге!... Таж Собко що тільки був, а старша газдиня то... справді не знаю, де повіялася.

КАНТИЙ (сїдає). Старша газдиня!... О, она

способи, дібрати ся до неї! Отже красше би хибав засновати ентузіастично-розтратну спілку. Коли є у вас гріш і охота до того, панове, то просим! Навіть була така пропозиція, щоби зложити кілька тисяч і віддати директорови у руки.

Очевидно, що нова Спілка має тільки прилучити ся як спілняк до теперішньої дирекції зі своїми капіталами. Отже в такім разі треба би ще почекати, нехай новий директор виявить свої організаторські спосібности і поплаває бодай рік з театральним судном. Коли ходило тільки о саму рекламу, то і ми радо прилучали ся до загального хору похвал і признаня на адресу нового директора, але коли ходить о реформу театру і о як найліпше ужитє узбраних цілим народом 30 і кілька тисяч, які нова Спілка хоче також ужити до театрального підприємства, то мусим дати голос зимній рефлексії.

Нова дирекція переняла театр з днем 8. липня с. р. Задля самого короткого часу ті артистичні успіхи, які відвіє театр у Львові, не можна чейже по справедливости приписувати др. Гринецькому, тим більше, що ще недавно перед ним той сам театр був у Кракові і одушевляв собою ще більше чисто польську публіку. Новий директор прийшов отже на готове, а не бувши кільканайцять літ в краю, не бачив через той час на очі руского театру і доперва по обнятю дирекції познакомив ся ледви поверховно з его репертуаром. До того він не знає локальних відносин на провінції і як кождей початкуючи будє мусів не раз «вчитись розуму» на свою страту і дружини. Щоби об'їхав бодай раз Галичину і пізнав людей та відносини, треба два до три роки часу. Тож бодай рік треба оставити ему на пробу, заки справді можна буде его серіозно трактувати, як реформатора театру, тим більше, що др. Гринецький «перекинув ся» на театральний завід і не має жадної артистичної минувшини.

Коли би Спілка завела знов делегатів, референтів, маніпуляцію і контролю, які стїсняли би директора у свобідних зарядженях на власну руку, то не бачим причини, чому не мала би вийти така сама, або ще гірша кириця, що за господарки «Бесіди».

Остає одна евентуальність, що Спілка зуміла би найти средства і способи до утвореня постійного, руского театру у Львові і тоді могла би розтягнути над ним свою опіку. Але се не видаєсь правдоподібним, щоби на сю ціль удало ся кому небудь зібрати малих чи великих уділїв на сотки тисячїв. А стілько треба би для побудованя, урядженя і вивінуваня постійного театру. Та колиб навіть станув новий будинок руского театру, то був би немалий клопіт в вишуканю постійного чиншівика на ті часи, де руский театр виїхав би зі Львова. Бо чей ніхто не припускає, щоби руский театр міг через цілий рік удержати ся у Львові; впрочім

би газдувала, щоб тільки було чим. Бачила ти, богато випасли конюшини?

ЯГА. До половини загона.

КАНТИЙ. Так! Незадовго цілий кусень з'їдять. Від часу, як купили телицю і ховають на свою руку, то здає ся, що усе нею повипасують. Дають, що попаде: сіно, конюшину, отаву не отаву...

ЯГА. Тай збіже...

КАНТИЙ. А ти, мовчи. Не дай Боже слово сказати. Як зважиш ся, то тобі з накладом віддадуть та ще й злають. Та вже ліпше й рота не вітвирай.

ЯГА. Ох, так, дорогенькі.

КАНТИЙ. Нехай, нехай газдують. Побачимо, чи се довго потребає. Може прецінь Бог змилосердить ся...

ЯГА. ...тай Матінка Пречиста.

КАНТИЙ. Чортові в зуби така робота. Хата їм смердить!... Они, бач, все знайдуть собі якусь діло...

ЯГА. Гей!...

КАНТИЙ. Ах, зведуть они мене, зведуть на нінащо! *(Підпирає голову руками)*.

ЯГА *(зсуває ся з лавки, підходить тизо і торкає его в рамя)*. Газдо!

КАНТИЙ. Що? *(Підносить голову)*.

ЯГА *(приглушеним голосом)*. Таж мабуть покійний батько вложили в тестамент, що: як би они мали нищити майно...

тоді театр розминув би ся зі своїм покликаниєм, як народний театр. Однак вже від кільканайцятьох літ веде ся агітація, збирають ся складки на будову нового театру. Хотий ще гроший не богато, але сей клич став популарни, так що треба богато цивільної відваги, аби сказати про руский постійний театр загалови до очей те, що п. Гавалевич пише про польский вандрівний театр: що іменно се «звидищчий експеримент», а що найменше передвчасний, який навіть при найкорисніших услївах мусів би дати знатний і сталий дефіцит, що поглотив би необчислені суми в краю, який має до заспокоєня стілько животнійших потреб. Одним словом для руского постійного театру нема ані услівій, ані потреби.

В дотеперішних наших розслідах театральної справи ми мимоволї прийшли майже до самих негативних вислідїв. Отже, що натомість поставити, куди повести діло, щоби реформу театру не убити таки на місци і не спустити ся на байдужне: «най буде, як бувало»? У відповідь на се осмілилось поставити свій неміродатний проект.

Коли справа людового театру прийде під наради соїму, належало-б домагати ся, щоби для уникненя коштів і ризика край а в части і місто Львів, винаймили готову вже салю старого театру гр. Скарбка та разом з електричним освїтленєм і урядженєм віддали до ужитку так польскої субвенціонованої трупї (яка напевно повстане), як і рускої.

Обі трупї мали-б право грати що другий квартал так, щоби час мертвого сезону і час повного сезону став поділений на рівні між оба театри. Отжеж пр.: лютий до цвїтня був би ліпшим сезоном для першого театру, май до липня був би гіршим для другого, серпень до жовтня гіршим для першого, а листопад до січня був би ліпшим сезоном для другого театру. В сей спосіб найгірші місяці липень і серпень стали би поділеними між оба театри, а впрочім їм можна би оставити доволї, чи схочуть з них користати, чи ні, бо досвід научив, що давнішими роками навіть при найбільших забїгах, в тих місяцях публіка не ходила до театру.

Мимо дарового поміщеня і урядженої сцени треба би ще немалого вкладу, щоби нашому театрови уможливити удатї представленя в столиці. Іменно треба би справити нову гандеробу і реквізити, збогатити театральну бібліотеку, доповнити і закупити нові музикалія. Скромно числячи, коштувало би се коло 5.000 зр.

Для вандрївок театру треба би справити два транспортів вози, один з таким урядженєм, щоби в нїм можна вїшати потрібну гандеробу і примістити реквізити, другий на декорациї і доконечні приставки. Се потягнуло би за собою видаток яких 3.000 зр.

В зимових місяцях грав би вандрівний те-

КАНТИЙ. ...то їм нічо не належать ся... — знаю. Але годі!

ЯГА. Та, в тім не моя голова! *(Відходить, сідає і шкробав дальше)*.

КАНТИЙ *(задумувє, по хвили)*. Щож з того, що суть,— але хїсна з них ні за макове зерно. Мачоха тільки пащекою меле, а той клеңе, що аж огонь їде. А як прийде ся до миски...

ЯГА. Та знайдуть ся!

КАНТИЙ *(по хвили)*. Ей, Боже, Боже!... *(Встає і наново забирає ся до роботи)*.

СЫШВ ГАЛЪЖБИТИ *(за сценою)*.

Йе люлі, йе люлі!

Хтож тебе притулить?...

Матусї не буде —

Хтож тя тулить буде?...

КАНТИЙ *(встає і слухає тронугий)*.

ЯГА. Ге... як бачите, скоро привиклі до себе... Гейби рідна матірі!... Золоте серце.

КАНТИЙ. Ой, золоте!... *(До себе)*. Хто би сподївав ся?...

ЯГА. На свїті!

КАНТИЙ *(до Яги)*. Шкробай дальше! розпали скоро. Я тільки перейду ся... *(Звертаєсь до дверей (до сїней)*. В той час відчиняють ся двері: вчуває ся Зувька, смаглява — як тїнь, волосє темне, лице сїде).

(Далї буде).

атр очевидно по більших містах, де є відповідно уряджені салї. На літні місяці міг би заїздити до поменьших місточок, а тоді дружина, коли була-б численнішою, могла би ділити ся навіть на дві пайки (як се часами бувало за дир. Біберовича) і грати рівночасно в двох місцевостях. Се відповідало би зовсім місцевим відносинам, а ратувало би бюджет і давало би нагоди молодим силам виробити ся в акторській грї.

З решти призьбраних гроший, отже яких 30 тисяч, належало-б утворити емеритальний фонд для артистів рускої сцени і ввести его в житє як найскорше. Тим способом вже не пустими фразами, але забезпеченєм їх чорної будучности, руский загал прикував би навіть інтелїгентнійших і спосібнійших артистів до рідної сцени забезпечуючи їм кінчину житя повного невигод, заводів і трудів та оснував би триваліший театр від будинку, в постійній праці і щїрих змаганях театральної дружини.

(Далї буде).

Що думають наші власти церковні в Галичині про 25 тисячок емігрантів в Канаді?

В сій справі пише о. Нестор Дмитрів до американської «Свободи», що слїдує:

Вже пять літ їде масова еміграція з Галичини і з Буковини до Канади. Число наших поселенців дійшло в Канаді до дуже поважної суми. Звиш 20 тисяч Русинів розтаборилось на безмежних просторах канадійських. Від портового міста Галїфакс аж по місто Едмонтон на далекїй півночі подибеш всюди нашого бездомного, звїченого, сповєраного мужика, чи то він зарібник по залїзних дорогах, при копаню каналів, (Montreal) чи то він наймит у заможайших иньшої нації фармерів, чи то бїдак-поселенець в Манїтобі, Ассинобі і Альберті. По всіх пунктах безмежної Канади подибеш нашого чоловіка — двацять тисяч пароду се грандіозне число. Як ті наші безталанники живуть в початках на своїй новій, перїдній землі, про те було богато писано і в нашій «Свободі» і по старокравих часописях. Та від письма до реального діла ще далеко, дуже далеко. Початкова розумна ошіка над нашими іммігрантами перепроваджена одним чоловіком розбилась о колоди, які поставило ему під ноги австрійське правительство і штубацькі інтриги такі самих Русинів. В нашій Галичині виробили собі люді погане понятїє про тих інтелїгентних людей, котрі займають ся імміграційними справами, кожного «інтелїгента» вважають трохи не мошеником, таким чоловіком поганим, що лиш чигає, як хрунь, на шкіру мужика. То погане переконанє галицької інтелїгенції удїлилось і нашому народови тай він до найщїрїшого чоловіка відносить ся з недовірем і безвастанно его підозрїває. Тої благодати дізнав і я не тільки від нашого бідного вже майже з природи недовірчивого чоловіка, але ще і інтелїгенти від львівської «Свободи» спомянули мене лїхим словом. Короткі поїздки по Канаді оо. Тимкевича і Поливки були то вандрївки туристів-мучеників.

На десятки тисячок народа, розкиненого по безмежних просторах, один сьвященик, без средств навіть на найскромнійше житє, без средств на кількадневі подорожи тренами і фірами, се простий сьміх! Таж з Вінніпеґ до Едмонтон треба їхати 2½ доби, а з Едмонтон до Еднї 12 австрійських миль фірою найпоганїшою в свїті дорогою. Один, а навіть 5 сьвящеників без удержаня від своїх властїй церковних не в силї їздити по Канаді, а хочь би котрий на охотника вибрав ся і за 3 місяці переїхав всі кольонї, звидїв 20 тисяч пароду — сповнив всі функції духовні, то верне зломаний, сповєраний, схорований, майже нічо не зробивши. Такі поїздки охотників не здадуть ся на нічо. Ту треба зовсім з иньшого боку взяти ся за діло.

(Конець буде).

Польська демокрація при роботї.

В Станиславові в салї «Сокола» відбули ся передвиборчі збори, на яких Słowo Polskie на-

числило 600 гол. Б. пос. Тадей Романович розвинув програму демократичного сторонництва, а збори висказали ему признанє і довіре. Дискусії, внесенє та інтерполяції не допущено з причини, що ці збори мали мати чисто інформаційну цілю.

В Кракові відбули ся в суботу передвиборчі збори міщан і ремісників в салі готелю Кляйна. На зборах явили ся посли Вайгель, Ротер, Дашинський. Ухвалено резолюцію, після якої кандидат на посла міста Кракова має зобовязатись не признавати центрального комітету і не вступати до польского Кола в его дотеперішній організації. Пн. Вайгель і Ротер одобрили сю резолюцію, а Дашинський гратулював зборам єї ухваленя.

На другий день, в неділю, в уїздниці під Капучинами відбули ся передвиборчі збори робітників в цілі поставленя кандидатури на V. курию. Прибуло, як доносить згаданий више орган, коло 400 осіб, межи ними багато селян і інтелігенці. Принятий оплесками Дашинський розвинув соціялістичну програму, наводячи з неї такі головні точки, як директиву для соціялістичних послів: 1) винагорода резервістам на час покликаня до війскових виправ, 2) охорона особистої вільности, дому і листової тайни, 3) безплатне судівництво для людей і дозвіл на заложене безплатного бюра правової оцінки, 4) заведенє судів лавничих, 5) безплатна просвіта, доступна для дітей так, щоби ходили до школи ситі і одіті, і побирали науку від добре платних державою учителів, 6) ограниченє оплат за хрестини, шлюби і похорони, 7) забезпеченє людю на час хвороби, каліцтва і на старість, заравом забезпеченє против нещастя повени, 8) зниженє домово-чиншового податку, 9) охорона перед дорожнею найважійших зїстних артикулів і знєсенє льотерії, 10) прогресивний, доходовий податок, 11) розумна господарка рільнича, залісненє пустарів і поправа ґрунтів, 12) дешевий, легкий і доступний кредит, 13) злученє двора з громадою, 14) викупленє краєм монастирських дібр і переданя їх крави так, щоби під зарядом краю і при его помочи удержати мужика на ріллі, 15) відшкодованє за поручений обсяг діяльности громад, 16) заведенє громадских шпихлрів, 17) знєсенє або зміна законів: рибачкого, польового, дорогового. Відтак Дашинський підніс свою кандидатуру, а присутні прийняли єї оплесками.

В Радимі зійшло ся вчєра за запрошеням предивборче зібранє в салі громадської ради. Вже зразу виступили демократи з рекримінаціями на невідповідне розсиланє запросин, що імено не запрошено Петра Новаковського. Відтак Стояловець Вільк в баламутній бесіді напав на присутного кн. Чарторийского і разом з другим Стояловцем, які Вілька ставлять кандидатом на IV курию, намагав ся розбити збори. Доперва по відході Стояловців піднято наново наради і тепер виступив руский кандидат на IV курию др. Стахура, розвиваючи широкую економічну і політичну програму з сильним замаркованєм окремішности Русі. Вкінци промовляв селянин Сяра, офіційний кандидат на IV курию з польської сторони, але жадних ухвал що-до кандидатур не ухвалено на сих зборах.

НОВИНИ.

— Календар. Ві в торок: гр.-кат. Єрлампія рим.-кат. Івана Капістрана. — В середу: гр.-кат. Филипа; рим.-кат. Рафаїла.

— З Перемишля доносять нам: Преосв. о. єпископ Константин Чехович виїхав до Риму, щоби там станути на чолі руских паломників у гробів св. Мучеників і перед лицем Св. Отця. В тій подорожі товаришать Владиці: о. мітрат Волошинський, о. канонік Стрийський і о. капелян Погорєцький.

— На тягнуто льосів дяківско льотерії відбувшим ся 17. і 18. с. м. припали 25 виграних (образ Воскресеня Лазаря, олтар, кивот, Євангеліє в срібло оковане, фелон, дар »Ризницї«, чаша, другий образ Воскресеня Лазаря, Євангеліє друге до того подушка, 16 фелонів. — становлячих 16 виграних, служебник до того епітрахиль) на слїдуючі числа: 18.467, 67.173, 29.202, 79.334, 6.565, 56.916, 25.485, 97.492, 23.490, 31.046, 29.247, 66.939, 22.482, 7.189, 507, 99.000, 90.380, 66.265, 79.578, 88.782, 75.727, 66.863, 66.940, 47.420, 43.937. Числа льосів витягнених, відносно-

чі ся до 3.000 побічних виграних будуть напечатані в окремім виказі, котрий появиє ся в протягу 3 день і буде на жаданє інтересованих за присланєм 25 сотиків висланий. Всякі писєма в справах льотерійних — виїнявши посилки грошеві, котрі належить як і доси посилати до Народної Торговлі — просимо адресувати: Канцелярія дяківскої льотерії у Львові, улица Коперника ч. 36.

За комітет:
О. Тяльчевич.

— 3 Риму доносять, що митрополит Йосиф Сембратович тяжко запедужав і приняв св. Тайни.

— 3 Тов. ім. Котляревского у Львові. Ві второк, дня 23. с. м. відбуде ся перше засїданє по фєриях артистично-технічної секції тов. ім. Котляревского о год. 7½ ввечером в комнатах тов. »Боян«.

— 3 виборчого руху. З Чорткова пишуть нам, що IV. курию Бучач-Чортків побіч кандидатури д-ра О. Кулачковского кандидують ще др. Яросевич і др. Евг. Левицький. На вчєрашних зборах поставлено ще одного нового кандидата о. Галуциньского пароха з Білобожниці. Збори не рішили ся ще за пїяким кандидатом. — 3 Грималова доносять, що там на зборах виборчого комітету дня 18. с. м. прийнято кандидатуру о. Івана Волянського, пароха з Острівчика з IV. курии виборчого округу Гусєтин-Теребовля.

— В Кутах над Черемошом дня 15. с. м. ставали перед виборцями др. Трильовский і Сандуляк, селянин з Карлова, і зголосили свої кандидатури; перший на IV. а другий на V. курию. »Дїло« завважає, що обі кандидатури не остаять ся перед кандидатурою д-ра Окунєвского (і д-ра Дудикевича — Ред.). — Орган сїонїстів »Схід« пише, що Жиди в Галичинї могли би при солідарности вибрати одного посла з більшої посїлости Стрий-Долна, 4-5 послів з міст: Броди-Золочів, Коломия-Святин-Бучач, Тернопіль-Бережани і Станіславів-Тисмениця, трех послів з торговельних палат, а один мандат належить ся їм з V. курии.

— Наші артисти за границєю. Певна Крушельницка виступала в тих днях в італійській опері в Варшаві: позавчєра в роли Гальки, вчєра в роли Маргарети в »Фавстї«, а пинї виступає в »Графинї«. — La Provincia Pavese доносить з Страделлі коло Падви, що п. Микола Левицький, тенор, висгупав там дня 12. с. м. з великим powodженєм в опері Пуччініого »Циганерія« в роли Рудольфа. Згаданий дневник пише, що п. Левицький має перед собою свїтлу будучність. Его голос богатий і сильний, приковуєчий до себе публику. В понедїлок 15. с. м. устроено єму в театрі овацію і вручено на памятку хороши альбом і золоту шпильку.

— Іспит зрілости в учительских семинариях в лїтнім і зимовім рєчницї с. р. здало загалом 416 учеників і учениць публичних та 235 екстерністів і екстерністок. Рєпробовано 145 кандидатів і кандидаток. В порівнаню з попереднім роком здало іспит менше о 23 публичних учеників і 31 екстерністів, а більше о 2 публичні учениці і 13 екстерністок.

— Трансвальскі акції в Галичині. Президент львівської палати торговельної, п. Піпес-Поратинський, був онодї на авдєнці у міністра торговлі і міністра заграничних справ у Відни, в справі акцій трансвальської залїзниці. Дїло лежить в тім, що згадані акції номінальної вартости 100 зл. давали добру дивіденду 14—15%, тому закуплено їх в Галичині за 2 міліони зл. За акції (100 зл. ном. варт.) плачено по 200—250 зл., а тепер в наслідок війни спав їх курс до 90% номінальної вартости. Міністер заграничних справ прирік, що зверне ся з тим до англійского правительства.

— П. Дашиньского засуджено за обиду поліційного концепіста на 10 днів арешту з одним днем посту, зглядно на 100 корон гривни.

— Крадіж в судї. III секція у Львові, сповняли позавчєра вночі якісь волюцію. Пропало дві блузи уніформові, 5 лямп і 2 мосяжні ліхтарі. Украдені акти найдено рано порозкидані на улиці.

— В Австрії є 30 фабрик тютюну. В них працює около 30.000 робітниць в віці 14—60 лїт від 8½ год. рано до 9½ вночі. Одна робітниця зарабляє тижнево 8-66 корон, а лише в відєньских фабриках 13 корон. — В Галичині одержує одна робітниця 5-48 корон, а навіть 3-12 кор. тижнево. В минулім році було 14.558 тютюневих робітниць недужих на гостець і сухоти.

— Неірятель студенток. Др. Нотнагель, професор лікарського виділу у Відни, великий противник студюваня жєнщинами медицини, приказав одинокій своїй слухачцї на его викладї вийти зі салі.

— Сензаційна вість розійшла ся на днях поусюдам, що в Росії відкрито тайний заговор на жите царя. Проводиром заговорщиків був сян якогось вишего офіцера з Москви. Атенат обдумано в той спосіб: Під шивами залїзниці в тунелю коло Севастополя підложено пєкольну машину з незвісним доси вибуховим матеріялом. Цар мав саме тоді переїздити зі Спали на Крим і безперечно був би згинув, колиб жандарми не були вислїдили цілу справу.

— Рїдкий гість прибав на днях до Петербурга представити ся царєви. Є ним старший син т. зв. калїфа хамбра далаялями Тибету, Ахарам-ба Агван Джордієв. Тибет є країною менше знаною чим пустиня Сагара в Африці, а далаялами володїтеля сєго краю ще ніхто в Европі не бачив.

— Китайскі обичаї. В Китаю противно як у нас: там рожі незапахні, жєнщини не носять сїдниць, робітника не мають дня відпочинку, достойнішки державні без чєсти; там напярм магнетизму пньший як у нас, там почєсне місце по лївій стороні, там розум сидить в жолудку, там звяти капелюх з голови є обидою, там жалобу представляє біла краска.

— Холєра в Афганїстані. Після справозданя російского медичного департаменту з Афганїстану вибухла там в червні с. р. холєра. Емір Афганїстану опустив столицю Кабуль з цілою родиною. В тім місті померло до тепер 45000 осіб на холєру. Поміж населенєм запанувала велика панїка. В послїдних часах зменьшили ся случаї смерти і емір вернув вже до столиці, але в пньших містах Афганїстану лютить ся єще дальше холєра.

— Не зрадить. В Бонїбад на Угорщині приключила ся онодї страшна подїя. В богатого шєвця Стефана Штегнера хтєсь сповнив кілька більших крадіжкй. Позавчєра вночі Штегнер засїв ся в стайні. Як-раз тоді прийшли на его обїїсте злодїї і звернули ся до стайні. В протягу кількох хвиль вибили они в стїні отвір, через котрий один зі злодїїв хотїв влїзти до середїни. Коли злодїї всадив ноги через стїну, Штегнер звязав его готовою ключкою і прикрїпив до стовпа. Глухий оклик привязаного звїстив товаришів про нещастє. Спершу старали ся злодїї витягнути сего камрата з матнї, а коли се їм не повело ся, один з них засичав: »Ти нас зрадиш«. По короткій павзі розляг ся крик привязаного, а опісля всьо притихло. Штегнер посидїв ще якийсь час тихо, бо не знав числа злодїїв; а коли вийшов зі стайні, щоби подивити ся на свого пташка, грізний вид представив ся его очам. З шнї злодїя стїкала ще сьвіжа кров, а з голови не остало ні слїду. Злодїї утїкаючи, відтяли голову свому товаришови, щоби їх не зрадив і щоби его не можна було пізнати. Жандармерія повідомлена про подїю, розвинула енергічне слїдство.

— Конкурс на посаду окружного лікаря в Мриголоді оголосив повітовий видїл в Сяноку. Річна платня 1000 корон і 700 корон на обїздки.

Посмертна оповїстка.

Леонтий Дзюбинський, студент прав, упокоїв ся в домї родичів в Соколі коло Мостиск в 21. році жита. В с. п.!

Телеграми.

Берлин, 22. жовтня. Білов зложив вчєра візити амбасадорам при берлинськїм дворі.

Монахив, 22. жовтня. Allg. Zig. доносить з Берлина, що всі секретарі стану і міністри вручили свої дїмїсїї, яких цїсар не прийняв.

Берлин, 22. жовтня. Наслїдником їр. Білова на становискї секретаря стану називають Рїхтгофєна.

Мадрит, 22. жовтня. З причини рїжницї поглядів в лонї кабінету рішив президент міністрів Сїльвєля вручити королевї-рєгєнтцї дїмїсїю кабінету. Зачувати, що президент сенату Аскарра одержить мїсїю утворєня нового кабінету.

Неаполь, 22. жовтня. Полїція арештувала трех небезпечних анархістів, які приїхали на кораблі »Еме« з Нового Йорку.

Софія, 22. жовтня. Вчєра відбуло ся в присутности духовєнства, міністрів і послів торжєственне отворєнє шляху залїзниці Русуцк-Трєново.

Лявренцо Маркєс, 22. жовтня. Крїєр відїхав на помостї корабля »Гєльдєрланд« до Марсилїї.

Дурбан, 22. жовтня. Ген. Буллєр відїхав до Англїї.

Петербург, 22. жовтня. Російский посол в Китаю Гїрс одержав поручєнє вернути до Пєкіну, щоби як найкорше мїг порозумїти ся з повномочниками Китаю Лїгунґчаном і Чїнгом. Ше сєго тижня Гїрс верне з Тївтеїну до Пєкіна враз з цілим персоналом посольства.

Гонконг, 20. жовтня. Военна сила адмірала Го звєла борбу з повстанцями і побила їх, положивши трупом коло 100 Боксерів; повстанє над »східною рікою« робить великі поступи.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Table with columns for 'до Львова' and 'зі Львова', listing train times and routes. Includes a 'Ніч' section for night trains.

ЗАМІТКА: Пери нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський ривить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Крasicьких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Advertisement for 'Банк Гіпотечний' (Hypothec Bank) with text: 'Ц. к. упр. гал. акц.', 'Відділ депозитовий', 'Депозити сховкові (Safe Deposits)', 'За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно...'.

Advertisement for 'Товариство взаїмних обезпечень „ДНЪСТЕРЪ“' (Mutual Insurance Society 'DNISTAR'). Includes text about insurance services and a financial table.

Advertisement for 'Товариство взаїмного кредиту „ДНЪСТЕРЪ“' (Mutual Credit Society 'DNISTAR'). Includes text about credit services and interest rates.

Advertisement for 'Гіпотечного Банку' (Mortgage Bank) with text: 'Всілякі КУПОНИ Вильсовані цінні папери'.

Advertisement for 'Генрик Шапіра' (Henrik Shapiro) with text: 'Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів', 'Львів, ул. Коперника ч. 3'.